

Dovezi pentru o conștiință transpersonală

Psihosociolog MSc. Ionel Mohîrță

„Un schiop mergând pe drumul drept
ajunge înaintea celui rătăcit care aleargă.”
B.Spinoza

„Cel care înțelege Legea VIBRAȚIEI a câștigat sceptrul puterii. Acela care înțelege adevărul naturii mentale a Universului este deja bine înaintat pe drumul măiestriei, nimic nu stă, totul se mișcă, totul vibrează; cu cât este mai intensă vibrația, cu atât este mai înaltă poziția pe scara evoluției. Vibrația este atât de intensă și atât de infinit de rapidă încât, practic, *Spiritul Pur* este în repaus, la fel ca o roată care se învâртеște atât de repede încât pare că stă pe loc.”, spunea Hermes Trismegistus în Legile Kibalionului [1].

Aclimatizarea unei noi paradigme în psihologie nu se poate realiza fără transdisciplinaritate, fără aplicarea principiilor cuanticii sau a noii biologiei în explicarea proceselor mentale.

Unul din obiectivele esențiale ale psihologiei transpersonale, *ca știință de vârf*, îl reprezintă studiul și înțelegerea dezvoltării transpersonale a individului, a modificărilor permanente ale structurilor psihice și spirituale prin cunoașterea și activarea tuturor capacităților latente ale ființei sale.

Cu siguranță orice animal vede realitatea diferit de felul în care o vede omul, adică separă acele forme și mișcări proprii, care îl interesează pe el. Paradoxal fiecare om discernе în felul său ceea ce percepe, experiența proprie, interactivitatea cu ambientul și cunoștințele personale, determinând ce fel de obiecte, însușiri și mișcări, discriminăm senzorial și mental. Modul în care fiecare decide cum să traseze frontiera separantă de obiecte-acțiuni, în spațiul fenomenal, astfel ca simțul și intelectul să recunoască, o casă, o mașină, o floare, o vietate, un eveniment, sau un semen uman, sunt rezultatul cunoașterii perceptual interpretantă. Prin felul cum percepem și reprezentăm lumea, ne diferențiem ca ființe superioare, posedând un nivel performant de separare obiectuală și interactivă cu universul.

Unele dintre credințele noastre actuale, considerate adevăruri în aria științelor, s-au demonstrat însă a nu fi corecte și din păcate se mai predau și astăzi în școli, influențând modul nostru de gândire. Pe de altă parte, informațiile fundamentale noi nu au fost mediatizate îndeajuns.

Voi încerca, în cele ce urmează, să prezint unele idei vechi și noi cu argumente într-o înțelegere cât mai simplă despre cum funcționează și gândește ființa umană. Incapacitatea de a converti informația științifică în cuvinte publice a dus la o mulțime de înțelesuri distorsionate care nu exprimă adevărul (de pildă ipotezele prin repetare care nu au primit certificare experimentală, au devenit cu timpul adevăruri).

Pentru început să ne referim la 3 presupuneri dovedite false, ale științei, (emise înainte de 1925) considerate încă adevăruri, care din păcate sunt folosite în medicina de astăzi [2]:

1. Procesele Biologice folosesc Fizica Newtoniană (Mecanica)

-credința în materialism

-Reducționism

-Determinism

2. Genele „controlează” exprimarea biologică.

-comportamentul pe care-l manifestăm este genetic

3. Evoluția Darwinistă este responsabilă pentru biodiversitate (Biosfera așa cum o vedem)

- toate schimbările genetice sunt întâmplătoare

- nu există adaptare în biologie

- evoluția a fost un accident

1. Procesele Biologice folosesc Fizica Newtoniană (Mecanica)

Prin credința în fizica newtoniană, medicina, nu susține ideea că anumite forme de transfer energetic sunt implicate în procesul vindecării.

Există **3 aspecte ale mecanicii newtoniene** care sunt foarte importante:

1: credința în materialism. Faptul este acesta: conform mecanicii newtoniene, tot ceea ce merită studiat este de natură materială, pentru că nu se crede că există altceva acolo în afara lumii materiale, pentru că există doar părți, deci tot ceea ce contează este materia, deci când ne uităm la un corp ne uităm la părți din corp.

2: corpurile sunt lucruri complexe și există o **modalitate de a înțelege lucrurile complexe**, deoarece dacă te uiți și spui: „Hei, cum poate funcționa așa ceva? Uite cât de complex este!”, răspunsul este: există o abordare în mecanica newtoniană numită **Reducționism**, care spune că dacă ceva este complicat, îl iei parte cu parte și studiezi piesele individuale și când studiezi piesele și le poți asambla într-o anumită ordine și apoi înțelegi cum funcționează, apoi înțelegi cât de complexe erau lucrurile.

Importanța acestui fapt este că, el, corpul nostru îl putem desface să ne uităm la părți și dacă trupul nostru nu funcționează bine, ce vom face? Îl vom lua pe componente și vom pune noi părți în interior și dacă punem noi componente în el, putem să controlăm rezultatul și asta se numește **Determinism** (acesta este al 3-lea pilon al filozofiei newtoniene). Ideea este aceasta: dacă știu cum funcționează părțile, și dacă fac noi părți și le pot pune în mașină, pot controla mașina alternând componentele.

În Occident, determinismul este adesea asociat cu fizica newtoniană, care descrie materia fizică a Universului operând potrivit unui set de legi cognoscibile, stabile. Însă, de la începutul secolului XX, mecanica cuantică a arătat aspecte ale unor evenimente care până atunci rămăseseră ascunse. La scara de interacțiune proprie omului, mecanica newtoniană oferă prognoze care din toate punctele de vedere se dovedesc a fi complet perfectibile, dacă nu perfecte în practică. În contradicție cu prognozele mecanicii newtoniene, la scara atomică, traiectoriile obiectelor pot fi prognozate **doar într-un mod probabilist**.

Noi puncte de vedere

Fizica veche newtoniană spune că universul este făcut din materie, ca o mașină. În macrocosmos, teoria relativității a lui Einstein, a demonstrat că universul nu e populat de obiecte newtoniene, ci de infinite fenomene vibratorii, că spațiul și timpul formează un continuum cvadridimensional, că spațiul nu e tridimensional, iar timpul nu e unidimensional. În mecanica cuantică (apărută după 1925), universul este de fapt, o *țesătură* de fenomene vibratorii. Dacă iau o cameră video și încep să mă apropii și să mă tot apropii de un atom, eu pot să merg prin tot atomul chiar dintr-o parte către cealaltă a lui și să nu văd nimic. Cu cât te apropii mai mult de atom cu atât vezi mai puțin și motivul este acesta: atomul nu este material, *atomul este un vortex*

de unde. Deci în interiorul atomului nu este nimic structural, așa că, suntem familiarizați cu atomul newtonian, descris prin, minunate bule rotindu-se, ca într-un sistem solar, dar astăzi constatăm că, atomul cuantic care nu este invizibil, este de fapt acolo, dar nu are o structură materială. Recent cercetătorii, J. Mauritsson, P. Johnsson, E. Mansten, M. Swoboda, T. Ruchon, A.L'Huillier, și K.J. Schafer de la Universitatea Lund din Suedia [3] au reușit în premieră mondială să filmeze electroni. Pentru aceasta au folosit unul din cele mai performante lasere din lume, care trimite pulsuri de lumină de o durată de doar câteva miliardimi de miliardimi de secundă (o atosecundă = 10^{-18} s). O atosecundă este pentru o secundă ceea ce o secundă este pentru vârsta Universului. Electronii se învârt foarte rapid în jurul atomilor și nu avem nici o șansă să îi facem să se oprească. De obicei „privim” electronii trimițând asupra lor lumină laser și observăm apoi reflexia acestei lumini. Rezultatele au fost publicate în ultimul număr al prestigioasei reviste Physical Review Letters. Această fotografiere a arătat tocmai această țesătură de energie la acest nivel.

Pe de altă parte, Ahn, Weinacht și Bucksbaum de la Universitatea din Michigan (SUA) au demonstrat pentru prima oară experimental [4], pe o scală mică, că informația poate fi constituită într-adevăr din faze prearanjate, programate (phase-encoded) în electroni folosind lumina.

Aceste rezultate indică faptul că stocarea informației la nivel cuantic poate fi temporară. Deci, pentru a menține memoria – o continuă *copiere* sau reîmprospătare a informației trebuie să aibă loc. Oare, acest lucru nu se petrece în fiecare electron și în fiecare foton din Univers? Nu ne arată oare, acest lucru de ce electronii par să emită, absoarbe și să schimbe fotoni permanent?

Toate particulele elementare (ca și celulele) generează în jurul lor câmp electromagnetic prin intermediul căruia interacționează cu alte câmpuri (generate de alte particule sau sisteme de particule).

De fapt, undele, se comportă ca materie într-un atom din cauza forțelor de torsiune. Ceea ce noi numim materie, e considerată ca o aglomerare de atomi, care la rândul lor și aceștia sunt o aglomerare de unități de forță numiți electroni sau ioni vibrând fără de încetare și învârtindu-se continuu.

Știința modernă ne informează că nu există în realitate nici un lucru care s-ar putea numi materie. Ceea ce noi numim materie, nu-i decât simplu *energie* sau o forță întreruptă, adică o energie sau o forță care posedă un grad slab de vibrație. Însăși știința modernă a abandonat teoria materiei și o susține pe aceea a energiei.

De la manifestările cele mai înalte până la cele mai joase, totul vibrează. Nu numai că totul vibrează cu viteze diferite dar totul vibrează în direcții diferite și în moduri diferite. Gradele intensității vibrației constituie treptele de măsuri pe scara vibrațiilor. Cu alte cuvinte, ele constituie gradele celei de a patra dimensiuni, numită *dimensiunea vibrației* (intensitatea, proporția vibrației). Aceste grade constituie ceea ce se poate numi „planurile de manifestare ale vieții”.

Cu cât procentul de intensitate a vibrației este ridicat, cu atât este mai ridicat planul și cu atât mai mult este mai înaltă manifestarea vieții care ocupă acest plan (considerat ca o stare sau o condiție susceptibil de a fi măsurat).

Este o nebunie, totuși, să negi existența materiei sub aspectul său relativ. Putem nega stăpânirea ei asupra noastră, pe merit de altfel, însă noi nu o putem ignora sub aspectul ei relativ atâta timp cât lucrăm pe planul său (material în viața pământească).

Dar ceea ce vreau să subliniez este asta: Lumea medicinei este bazată pe mecanica newtoniană (vezi doar chirurgia și farmacologia), este bazată pe materialism, dar mecanica

cuantică spune că materia nu este punctul final, formele de transfer energetic reprezintă punctul final. Conform fizicii cuantice, nu vom înțelege niciodată universul dacă nu încorporăm rolul formelor de transfer energetic în proces, deoarece, acestea dau formă materiei.

Inexplicabil, medicina cu toate că folosește aparate de diagnosticare pe bază cuantică (MEG, CAT, PET, MRI, etc), nu „gândește” procesele organismului și terapia din punct de vedere cuantic.

Privind conceptul reduționismului, pot studia atomii, cum sunt conectați unii cu alții și să-i privesc ca atomi fizici, dar ideea este că atomii nu sunt ca mărețele, aici este marginea acestei mărețe, aici este marginea acelei mărețe și pot spune că această mărețe este separată de aceasta, dar realitatea este că sunt forme de transfer energetic, nu există margini pentru ei, deci acest atom și acest atom se ating mereu și sunt legați unii de alții. Fiecare atom are o caracteristică unică a frecvenței de vibrație, emite și absoarbe această vibrație, pentru că energia nu are margini, ea călătorește în mediul înconjurător. Deci, când explorăm astăzi un atom vorbim despre încărcătura lui electrică de volții săi, atomii sunt măsurați prin volți. Ceea ce vedem noi sunt atomii care au unde de o anumită frecvență, deci fiecare atom vibrează pe o frecvență și nu numai că emite pe o anumită frecvență, dar atomii pot de asemenea, absorbi vibrații deoarece energia poate fi absorbită de altă energie, deci, când ne uităm la spectru ceea ce vedem în cărțile noastre de chimie când mergem la liceu este o spectrogramă atomică, avem diferiți atomi, hidrogen, heliu, mercur, uraniu, etc. și niște bări colorate, acelea sunt frecvențe.

Atomii care sunt în corpul nostru sunt unde de energie care sunt în relație cu atomii din jurul nostru și de asemenea, nu putem ieși din câmpul energetic, pentru că *toate lucrurile sunt legate între ele*, așa cum sângele face legătura între membrii aceleiași familii. Nu omul a țesut pânza pământului, el este doar un fir.

În concluzie, nu există vreun mod de a studia individualul fără a studia câmpul de forțe interconectat. Conceptul reduționismului face loc acestei noi înțelegeri căreia biologia începe să i se adapteze, numită: **Holism** (de la whole = întreg), concept care spune că totul este interconectat. O particulă elementară nu este o entitate existențială independentă neanalizabilă. Este în esență, un set de relații extinse în exterior cu celelalte lucruri.

În detectarea atomilor individuali și a moleculelor cu lasere, orice atom sau moleculă, sau celulă emite și absoarbe lumină de o anumită lungime de undă. Ce înseamnă asta? Orice atom, și moleculă emite energie. Deci, fiecare atom are o frecvență unică o semnătură vibrațională, care îl individualizează față de alți atomi. Deci, noi putem citi frecvențe și putem înțelege materia, prin frecvențe.

Fenomenele fizice se regăsesc transpuse în cele psihice, iar efectele fenomenelor psihice se transpun în mărimi psihice. Astfel *actul de gândire și simțire se încheie printr-o reacție care angajează modificări fizice sau chimice*. O proprietate specifică psihicului uman precum caracterul dedublant al conștiinței, obținut prin tehnica introspecției, își are analog în lumea fizică, de exemplu în fenomenele de autoinducție.

În timp ce Ștefan Odojeja opera cu perechea „substanță-energie” în descrierea psihismului [5], Norbert Wiener a operat cu triada „substanță-energie-informație” [6].

În fizica modernă, conștiința nu mai este considerată un „câmp”, precum o definea Henry Ey [7], ci un „sistem cuantic” (de aici și noțiunea de „conștiință cuantică”). Minte este de asemenea un sistem cuantic, flash-urile conștiinței și gândurile fiind evenimente cuantice cerebrale de un nivel înalt. Henry P. Stapp [8], cercetător la Institutul de Fizică Teoretică al Universității din California arată că fizica cuantică oferă un ansamblu de cunoștințe capabile să dezlege unele dintre misterele conștiinței: propria conștientizare, conștientizarea faptului că

existăm și că suntem conștienți. Conștiința este un sistem cuantic, iar reflexivitatea conștiinței este o trăsătură care se conformează caracteristicilor sistemelor cuantice. Conștientizarea propriu zisă este înțeleasă ca un „salt cuantic” (W. Heisenberg) de la o funcționare cerebrală separată a subsistemelor cerebrale către o structurare unitară și sinergică a acestor subsisteme. În urma unui „salt cuantic” la nivel cerebral, mintea trece la un nivel superior de înțelegere, iar conștiința la o sferă mai extinsă de cuprindere. W. Wundt concepea conștiința ca o „sinteză creatoare” [9].

Ion Mânzat arată faptul că „Psihicul este un sistem, dar un sistem deosebit, diferit de alte sisteme, el este un sistem sinergetic, cu proprietăți pe care sistemele nesinergetice nu le dețin. Dacă omul este un sistem sinergetic viu (pentru că în el sunt concentrate toate energiile și potențele din univers) și de gradul II (deoarece își poate autocrea sinergismul, îl poate cunoaște și amplifica în mod conștient), atunci și psihicul său este un sistem sinergetic viu și de gradul II. Componentele psihismului lucrează «împreună și deodată, unele prin altele și nu unele după altele»” [10].

Sistemul psihic uman este un sistem energetic-informațional de o complexitate supremă, prezentând cele mai înalte și perfecționate mecanisme de autoorganizare și autoreglaj, fiind dotat cu dispoziții selective antiredundante și cu modalități proprii de determinare antialeatorii. Ilustrative în acest sens sunt autoorganizarea motivațională, cea afectivă, cea conștientă – ca specific umane. Autoimpunerea, autorealizarea, autoafirmarea, autodescoperirea, autoeducația și autodepășirea sunt comportamente specifice prin care se exprimă funcția autoorganizatoare a psihicului. Datorită tuturor acestor caracteristici psihicul este considerat un sistem hipercomplex, un fel de rezumat condensat al întregii dezvoltări biologice și socio-culturale a omului, sistem ce dispune de un număr mare de elemente active, puternic saturate de legături interne și externe.

2. Genele „controlează” exprimarea biologică?

Oare este adevărat?

Răspunsul este Nu. Genele nu controlează exprimarea biologică din cauza unui motiv foarte simplu: genele nu se pot activa singure sau dezactiva ele însele, ele sunt doar tipare, deci genele nu se controlează pe sine, deci nu pot controla nimic altceva, controlul vine de la semnalele din mediul înconjurător care provoacă un comportament.

Dacă îndepărtez semnalele din mediul înconjurător ce comportament voi avea? Nici unul! și aici este un aspect interesant, pot scoate nucleul (sediul aparatului cromozomial) din celulă și nu voi schimba comportamentul ei de loc, dar dacă mă duc la celulă și îi tai antenele din membrană, celula nu va avea nici un fel de comportare. Membrana este creierul celulei. Deci comportamentul pe care-l manifestați este ce anume? O reflexie a semnalelor care vin din mediul nostru înconjurător. Deci, ca din senin, comportamentul nostru nu vine din interior, ba mai mult este o totală reflexie a ceea ce vedem în exterior.

Este adevărat sau nu că receptorul reprezintă conștientizarea mediului înconjurător? Răspunsul este Da.

Este adevărat sau nu că atunci când canalele sau oricare ar fi dispozitivele output încep să creeze un răspuns fizic, ele vor crea o senzație fizică în celulă? Răspunsul este Da.

Este aceasta ceea ce controlează celula sau cel puțin o funcție din celulă? Răspunsul este Da.

Cum este aceasta numită? și răspunsul este în dicționar, există un cuvânt pentru asta, și cuvântul este: percepția. *Conștientizarea mediului înconjurător prin, senzație fizică.* Mecanismul care controlează celula este cunoscut ca: PERCEPȚIE! Deci, suntem controlați de gene? NUUU! Suntem controlați de percepții! Dar percepțiile pot să nu fie corecte (ca în cazul iluziilor). Deci

mai degrabă decât să le numim PERCEPȚII ale mediului înconjurător, le vom numi CREDINȚE!

În concluzie, noi avem la nivel molecular un schelet făcut din proteine, proteinele se mișcă ca răspuns la semnale, semnalele sunt controlate de antenele membranei care citește semnalele și apoi adaptează corpul trimitând semnale corpului să răspundă mediului înconjurător. Că semnalele din mediu sunt percepții prin definiție, am văzut, conștientizarea mediului înconjurător prin senzația fizică este percepție! Dar apoi, cum, de asemenea am văzut, percepția poate să nu fie exactă și când o percepție nu este exactă, atunci este mai degrabă o credință decât o percepție și ideea de bază este aceasta: **nu genele controlează exprimarea biologică ci credințele noastre conduc genele!**

Ce importanță are această idee?

Poate ar trebui să examinăm modelele noastre de gândire, credințele noastre și influența lor asupra vieții noastre de zi cu zi, asupra scopurilor pe care ni le-am propus.

3. Evoluția Darwinistă este responsabilă pentru biodiversitate? (Biosfera așa cum o vedem)

De fapt, nu este un proces darwinian care ne-a adus aici, organismele mereu se potrivesc cu mediul înconjurător și pe măsură ce se schimbă mediul, se schimbă și performanțele ființei.

Astăzi știm că ne putem adapta! Ce înseamnă asta? Asta, înseamnă că îți schimbi genele, îți schimbi biologia ca răspuns la stres. Ei bine, ce înseamnă adaptare în biologie astăzi? Cum este explicată în manuale?

Răspuns: Nu există adaptare în biologie! De ce? Pentru că întâlnim un sistem de credințe numit „Evoluție Darwinistă”. Care spune ce? Că toate schimbările în gene, sunt întâmplătoare. Ce înseamnă asta? Cum pot să mă adaptez dacă genele mi se schimbă la întâmplare?

Și totuși, evoluția darwinistă nu este modul în care s-a petrecut evoluția, cu adevărat. Există un alt mod. Care este acest alt mod?

A fost prima dată prezentat în 1988, în Jurnalul „Natura”, (care este o publicație de referință) prin articolul: „*Originea mutațiilor*” de John Cairns [11], genetician britanic, descoperirea, fiind una dintre cele mai importante din știința biologică. De ce? Iată ce a făcut: a luat o bacterie care avea o enzimă defectă. Enzima se numește lactază. Lactaza este o enzimă care scindează zahărul din lapte numit lactoză și această enzimă este necesară de a scinda zahărul, de a extrage energia în blocuri constructive pentru ca bacteria să folosească lactoza ca o sursă de hrană pentru a-și propulsa creșterea și divizarea. Deci, această bacterie cu care a pornit Cairns, are enzime defecte pentru lactază, nu poate mânca lactoză, acesta este un adevăr.

Deci, își i-a bacteria și o pune într-un vas și singura hrană pe care i-o pune în vas este lactoză! Vorbind, despre stres, această bacterie o să spună: „O, frate, nu este nimic de mâncare aici!”

Ei bine, problema este aceasta: când nu este nimic de mâncare nu se pot divide. Deci când nu se pot divide nu pot reproduce ADN-ul, care este locul unde au loc mutațiile și deci nu se poate divide, nu-și poate schimba ADN-ul, te aștepti ca nimic să nu se întâmple și totuși, în toate vasele, după câteva zile, erau colonii de bacterii crescând în toate și întrebarea lui Cairns a fost: „Cum naiba s-a întâmplat asta?”

Înțelegerea convențională spune că nu se poate divide că nu există nici o energie așa că nu poți să schimbi ADN-ul. Cum și-au schimbat ADN-ul?

Atunci când a examinat ADN-ul, ceea ce a găsit a fost că nu și-au schimbat la întâmplare o parte din gene; s-au focalizat doar pe gena pentru lactază, enzima lactozei, și au schimbat doar

gena lactazei. Chiar dacă nu se divideau: „Cairns demonstrează că bacteria poate alege ce fel de mutații ar trebui să facă”.

Dacă mutațiile pot apare ca rezultat al adaptării, atunci **mutațiile nu sunt neaparat întâmplătoare și dacă mutațiile nu sunt întâmplătoare atunci evoluția nu a fost un accident! Nu am ajuns aici prin accident, am ajuns aici printr-un program.** Relevanța acestui fapt este: că de fapt, am ajuns aici printr-un proces de creație și evoluție manifestându-se simultan. Că organismele se preadaptează la mediul înconjurător și semnalele din mediul înconjurător dau formă organismelor. Așa că, evoluția nu a fost un accident. Ce s-a descoperit de fapt? În fiecare nucleu, în fiecare celulă din corpul nostru, avem gene ale căror funcție este să rescrie celelalte gene dacă întâlnesc stres. Deci importanța este: **că suntem capabili să ne rescriem genele.** Ciudat este că mediul înconjurător nu a fost niciodată inclus în biologia convențională. Acum mediul înconjurător s-a descoperit a fi foarte important din cauza semnalelor.

John Cairns, este acum cercetătorul care ne-a arătat că informația merge din proteină înapoi în ARN și noi știm că din ARN poate merge înapoi în ADN și cum proteina citește mediul înconjurător ea poate schimba ADN-ul și acesta devine acum un fapt cunoscut în știință deasemenea. Deci informația merge acum în ambele direcții. De ce este asta important?

În principiu putem spune asta: creierul este un organ care convertește, oricare ar fi experiențele, în conștiință. Deci, lumina îmi intră în ochi, dar vibrații electromagnetice trec prin nervul meu, sunetul îmi intră în urechi, dar vibrații electromagnetice trec prin nervul meu, către creierul meu. Atingerea este presiune fizică, dar vibrații electromagnetice urcă prin braț, iar ideea este următoarea: creierul convertește tot acest mediu înconjurător în vibrații electromagnetice, care devin conștiința noastră. Dar partea legată de creier este că înregistrează aceste lucruri, așa că atunci când o experiență intră nu numai că vedem imaginea acestui moment, cu o conștiință vie, dar noi suntem de asemenea capabili să înregistrăm acea experiență.

Un dispozitiv numit magneto-encefalograf, în loc de electroencefalograf, citește activitatea din creier dar nu atinge capul. Există o sondă deasupra capului omului pe partea dreaptă a lui, iar sonda se numește SQUID (Dispozitiv de inducție super cuantică = DISCU). Ce face el? Citește câmpurile magnetice și ce ne arată? Că pe măsură ce facem procesare neurologică, **gândurile noastre nu sunt stau încapul nostru. Undele noastre cerebrale, de fapt, emană și se transmit din capul nostru.** Ca și atomii și moleculele noastre care mereu emit și absorb energie și gândurile noastre sunt forme de transfer energetic pe care le trimitem afară. Nu este ceva mistic sau ceva asemănător, este ceva fizic, bazat pe simple reguli ale fizicii care spun că atunci când un curent trece printr-un fir dacă punem mâna dreaptă (se numește „regula degetului mare de la mâna dreaptă”), cu degetul mare așezat în direcția curgerii și cuprind firul, degetele mele oglindesc orientarea câmpului magnetic din jurul aceluși fir. Nervii sunt fire. Când activitatea nervoasă traversează nervii, un câmp magnetic, părăsește capul, și revine înapoi din nou. Deci, ca idee de bază, **gândurile noastre radioemit.** Care este importanța acestui fapt? Toți suntem interconectați...

Putem explica astfel științific conștiința extinsă, idee de bază a psihologiei transpersonale.

Toate gândurile noastre, nu sunt numai în capetele noastre. Gândurile noastre sunt și în câmpul auri și se conectează, în mod specific, aceluia care sunt asociate cu ele. Există diferențe totuși în privința câmpului magnetic din jurul anumitor organe ce procesează informația cum ar fi creierul și inima. Din privința intensității, câmpul inimii (10^{-10} T) este de o mie de ori mai mare

(măsurat prin SQUID) decât câmpul creierului (10^{-13} T). Asta ar însemna că procesarea informației este mai complexă în inimă?

Gândurile noastre au fost mereu conectate. De fapt, a fost descoperit recent că acele antene de la suprafața membranei celulei receptează identitate și asta este interesant deoarece oamenii care primesc inimi și plămâni de la oameni care au murit primesc și unele din caracteristici împreună cu inima și plămâni: antenele membranei celulare.

Cum este memoria adusă? Identitatea persoanei este adusă prin antene când noi nici măcar nu suntem în corpurile noastre. Noi avem antene la suprafață care ne disting pe fiecare din noi.

Se numesc „receptori de Sine”. *Receptori de Sine, receptori ai Sinelui*. Ce înseamnă asta? Încerc să iau celulele mele să le pun în corpul tău, dar sistemul tău imunitar spune, „hei, astea nu sunt celulele mele... scapă de ele!”. Așadar ele citesc identitatea. De unde vine identitatea? Vine de la aceste antene! Deci ideea este asta: dacă iau celule dvs. și tai antenele de identitate, receptorii de sine, celulele dvs. sunt universale. Ele nu au nici o identitate. Pot lua celulele dvs. să le pun în alt om, nu vor fi respinse, le pot pune într-un șoarece, nu vor fi respinse, pot lua celule dvs. să le pun și într-o găină și vor funcționa fără să fie respinse deoarece nu au identitate. **Deci unde este identitatea? Ea vine de la antene. Ce înseamnă asta? Noi nu suntem în interiorul corpului de la bun început.**

Noi suntem în mediul înconjurător și când transplantezi organele unei persoane decedate, într-o persoană în viață, acești oameni încă au antenele legate la acea identitate, deci acum acea persoană este acum adusă înăuntru prin acești plămâni sau inimă sau ce or fi.

De ce este asta relevant? Este deoarece acest spirit persistă indiferent că trupul este aici sau nu. Moartea în fond este o retragere a conștiinței din corp, o retragere a spiritului acolo unde își are casa de fapt.

De ce ne-ar interesa totuși aceste cunoștințe?

Pentru că folosindu-ne de certitudini ale cuanticii și biologiei putem trece la explicarea unor aspecte importante din psihologia transpersonală numite depășirea fricii de moarte prin schimbarea credințelor noastre, conștientizarea extracorporalității, a conștiinței extinse, a puterii gândului, etc. Scopul nostru este să trăim în armonie cu natura prin cunoașterea ei atât cât ne este cu putință.

Semnalele dinăuntru și din afara corpului nostru duc la formarea gândurilor ca elemente de bază a psihicului. Între aceste semnale cele electromagnetice joacă un rol deosebit.

Am demonstrat până acum prin lucrările mele [12, 13] că radiațiile electromagnetice reprezintă punctul de plecare în explicarea fenomenelor mentale, deoarece reprezintă prima membrană energetică nu numai din jurul fiecărei celule umane ci și din jurul organismului. De asemenea, undele nu pot constitui un fenomen catalogat ca material. Psihismul în sine nu este un fenomen material, ci un fenomen care poate crea și transforma ceea ce noi numim materie. El este cheia și comanda asupra transformărilor materiale, deoarece prin forțele pe care le deține, poate schimba orice structură. Mai mult, rotirea, torsionarea undelor programată dă naștere la fenomenul observabil din moment în moment, la ceea ce noi considerăm realitate.

Orice gândire, orice emoție și orice stare mentală are procentul corespunzător și gradul său de vibrație. Grație unui efect de voință a individului, sau a mai multor indivizi, aceste stări mentale pot fi reproduse, la fel cum este posibil a se reproduce un sunet muzical făcând să vibreze un instrument muzical într-o anumită manieră, la fel cum se poate reproduce o culoare făcând să vibreze obiectul de îndată. Prin cunoașterea principiului vibrației la fenomenele mentale, fiecare își poate polariza spiritul său, putând să-l facă să aibă gradul de vibrație dorit. Se

obține astfel un control perfect al stărilor sale mentale și a caracterului său. Grație aplicării acestui principiu se pot obține minunatele rezultate ale tratamentelor mentale. Astfel, să presupunem, că o persoană ar fi tristă, melancolică, temătoare. Un psiholog (medic de spirit) care este capabil, cu ajutorul unei voințe bine antrenate să dea spiritului său vibrațiile pe care el le vrea și, ca urmare, să obțină polarizarea voinței pentru sine, produce prin inducție o stare mentală asemănătoare la un alt individ; rezultă că vibrațiile se măresc ca intensitate și rapiditate și că individul se polarizează către extremitatea pozitivă a scării în loc de cea negativă. Teama sa și toate celelalte emoții negative se transformă în curaj și în alte stări mentale pozitive. Un studiu puțin aprofundat va arăta că aceste schimbări mentale se fac aproape toate grație polarizării, schimbarea fiind numai de grad și nu de clasă.

Orice individ își poate schimba vibrația printr-un efort de voință, fixând atenția sa pe starea voinței. Voința conduce atenția și atenția modifică vibrația. Cultivând arta atenției cu ajutorul voinței vom găsi secretul stăpânirii sentimentelor și stărilor mentale. Pentru a spulbera o proastă perioadă de vibrație, puneți în activitate principiul polarității și concentrați-vă gândirea asupra polului opus celui pe care voinți să-l anihilați. Astfel veți birui neplăcutul modificând polaritatea sa.

Gândurile de fapt sunt o voinție, o forță ce aduce din ordinea ascunsă în ordinea vizibilă nu numai cvadridimensionalul în loc de tridimensionalul obișnuit ci și înțelegerea conștiinței transpersonale sau multidimensionale.

„Totul este Spirit” înseamnă că Universul este mental. Transmutația mentală (*sabia maestrului*) este arta de a modifica condițiile universului în ceea ce privește materia, forța și spiritul. Dincolo de Universul timpului și al spațiului se ascunde mereu realitatea substanțială. *Adevărul fundamental, Spiritul ca principiu însuflețitor.*

Bibliografie

1. Durville H., *Le Kibalion*, Ed. Maçoniques, Paris , 2005.
2. Lipton B., *The Biology of Belief: Unleashing the Power of Consciousness, Matter and Miracles*, Ed. Mountain of Love Productions/Elite Books, Toronto, 2005.
3. Mauritsson J., Johnsson P., Mansten E., Swoboda M., Ruchon T., L'Huillier A., Schafer K. J., *Coherent Electron Scattering Captured By an Attosecond Quantum Stroboscope*, Phys. Rev. Lett. **100**, 073003 .
4. Ahn,J., Weinacht,T.C., and Bucksbaum,P.H., *Quantum information storage and retrieval in Rydberg wave packets*, *Science*, 287, 463 (2000)
5. Odobleja Șt., *Psihologia consonantistă și cibernetică*, Scrisul Românesc, Craiova, 2003.
6. Wiener N., *Dumnezeu si Golem*, Ed.Științifică, București, 1969.
7. Henri Ey, *Conștiința*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1983.
8. Sillamy N., *Dicționar de psihologie*, Editura Univers enciclopedic, 1996.
9. Stapp, Henry P., *Mind, Matter and Quantum Mechanics*, Springer - Verlag, Berlin, 1993.
9. Wundt W., *Grundzuge der Physiologischen Psychologie*, Leipzig, 1874.
10. Mânzat, I., *Psihologia sinergetică*, Ed. Pro Humanitate, București, 1999.
11. Cairns J., *The origin of mutants*, Nature, Sep 8;335(6186):142-5.
12. Mohîrță I., *Vibrația eternă a sufletului*, Ed. Enciclopedică, București, 2004.
13. Mohîrță I., *Calea Sufletului. O incursiune în realitatea profundă*, Ed.Psyche, București, 2005.